

تحلیل عملکرد صندوق بیمه محصولات کشاورزی در دوره زراعی ۷۰ - ۷۱

از: ایرج جابری

مقدمه

نایابی داری طبیعت و ماهیت غیرقابل پیش‌بینی حوادث طبیعی شرایط خاصی را برای فعالیت در این زمینه ایجاد نموده است. این شرایط عملاً ریشه در شیوه فعالیت در بخش کشاورزی دارد. کشاورز از زمان کاشتن بذر یا نهال در زمین تا خاتمه دوران رسیدن محصول و برداشت آن هرگز از دغدغه خاطر آسوده نیست و عدم اطمینان از آینده باری است که همواره سنگینی آن را بر شانه‌های خود احساس می‌کند.

بیمه نیز در مقابله با خطرات موجود در بخش کشاورزی از شرایط مشابهی برخوردار است. به دلیل نامعلومی احتمال وقوع حوادث طبیعی بیمه گر ناچار است با کمک داده‌ها و تکنیک‌های ابداع شده در صنعت بیمه خود را مسلح ساخته آنگاه به تحلیل و تحقیق درجهت شناخت ساختار فعالیت در کشاورزی و شیوه‌های عملی انطباق نظام بیمه در این بخش پردازد.

بیمه محصولات کشاورزی عمر کوتاهی دارد. سوابق مدون آن بر می‌گردد به اوایل قرن حاضر (سالهای ۱۹۰۹-۱۰) که اوین حرکت‌ها در ایالات متحده امریکا شروع شد و بزودی ناکام ماند. از سال ۱۹۳۴ برای اوین بار قوانین اجرایی آن به تصویب کنگره ایالات متحده امریکا رسید و این کشور اوین اجرا کننده طرح بیمه محصولات کشاورزی در سطح ملی بود. قبل از آن شرکتهای بیمه تجاری پوشش اختصاصی برای تگرگ و گاهی توأم با آتش‌سوزی ارائه می‌کردند لکن پذیرش عام نداشت.

آنچه کار بیمه را در برخورد با کشاورزی مشکل می‌سازد برقراری سیستم‌های تعیین تعریفه و پرداخت خسارت می‌باشد. در این بخش، قواعد کار هرگز از ثباتی که مثلاً در بخش صنعت یا بازرگانی وجود دارد تعییت نمی‌کند. ضرائب تعیین حق بیمه مثلاً بیمه آتش‌سوزی ساختمانها - می‌تواند سالها ثابت باشد و صرفاً براساس مشخصات فنی

مور دیمه تغییر داشته باشد، اما در بیمه محصولات کشاورزی وضع بکلی متفاوت است. روش‌هایی که توسط کشورها در این زمینه اتخاذ شده با هم فرق دارد. مثلاً داشتن یک ضریب ثابت برای محصول خاص می‌تواند همزمان دارای آثار مثبت و منفی باشد. چنانچه خسارت واقعی کمتر از ضریب اختیار شده باشد بیمه‌گر سود و بیمه‌گذار زیان می‌کند. در صورتی که خسارت بیش از ضریب باشد عکس آن اتفاق می‌افتد. بنابراین شرکت بیمه هیچگاه نمی‌تواند ادعای کرد که تعرفه‌ها مناسب بوده و یک سطح متعادل سود برای او تأمین نموده است.

وقوع یک حادثه فاجعه‌بار طبیعی می‌تواند کلیه مبانی آماری شرکت بیمه را که طی سالها فعالیت گردآوری کرده بهم ریزد. حتی توالی دوره‌ای خساراتی مثل خشکسالی هم از یک سیکل و قاعده مشخصی تبعیت نمی‌کند به همین جهت ذخیره سازی از مهمترین نکاتی است که هر مدیر ریسک در شرکتهای بیمه محصولات باید به عنوان امری حیاتی مد نظر داشته باشد و ثبات و بقای شرکت در گرو داشتن ذخایر اطمینان بخش و نیز استفاده از نظام بیمه انتکائی می‌باشد. البته بیمه‌گرهای انتکایی به سادگی حاضر به قبول این رشتہ بیمه‌ای نیستند و بطور معمول شرکتها و مشتریان قدیمی شناخته شده اولویت دارند.

صندوق بیمه محصولات کشاورزی نیز از ابتدا با چنین مشکلاتی مواجه بود. این مشکلات به علت عدم منابع آماری و اطلاعات بلند مدت پیرامون خسارات و توالی وقوع آنها تشدید گردید. از این‌رو تعیین تعرفه‌ها و پرداخت غرامت برآساس یک روش علمی همه ساله مورد بازنگری قرار گرفته و عملاً مطالعه و بررسی برای تعیین حق بیمه مناسب و واقعی بصورت یک کار مستمر و سالانه واحد تحقیقات صندوق بیمه در آمده است. تعدیل و اصلاح حق بیمه‌ها هر سال با استناد به آخرین آمارهای حاصل از

عملیات اجرایی بیمه، که بیش از سایر منابع آماری قابل اتکا است، صورت می‌گیرد. نکته قابل توجه در بررسی جداول ابتدا و انتهای یک دوره سالانه بیمه می‌باشد که برخلاف سایر انواع بیمه‌ها در مقاطع خاص و با انطباق بر فصول زراعی معین شده و عموماً از نیمه دوم هر سال تا فصل برداشت سال آینده رادر بر می‌گیرد.

الف - حق بیمه‌ها

درآمد بیمه تابعی است از حق بیمه‌ها که سطح آن همواره براساس ضریب خسارت

واقعی تعیین و به دلیل سیاست خاص دولت در حمایت از بخش کشاورزی هیچگونه سود در آن منظور نشده و صرفاً هزینه‌های اداری و عملیاتی به تعریف اضافه می‌گردد. این سیاست در یک مقایسه بین حق بیمه‌ها و ارزش بیمه شده (جدول شماره ۲) به خوبی مشهود است و به نظر می‌رسد میزان ریسک قبول شده تناسب زیادی با حق بیمه‌ها ندارد. در این مورد حمایت قانونی دولت تنها نقطه اتکاء است لکن برای همیشه نمی‌توان به این حمایت متکی بود و ضروری است نسبت به تعیین حق بیمه‌ها به‌گونه‌ای که تأمین ذخایر لازم را علاوه بر جبران خسارات میسر سازد، اقدام نمود.

در جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود که مثلاً برای چهند قند علیرغم افزایش سطح بیمه شده به میزان ۱۳ درصد باز هم درآمد حق بیمه ۱/۲۷ درصد منفی شده است. علت امر در تعديل حق بیمه سال ۷۱ نسبت به سال ۷۰ و کاهش آن از ۲۷۰۰ ریال به ۱۷۴۰ ریال می‌باشد. کاهش سطح قراردادها و یا نرخ حق بیمه موجب منفی شدن پاره‌ای ارقام در جدول شده است.

از سوی دیگر در مورد گندم افزایش در کلیه سطوح جدول و سطح بسیار بالائی است. این امر ناشی از جهش سطح عملیات بیمه این زراعت در این سال از سطح ۹ استان به ۲۴ استان در سراسر کشور بوده است که بالطبع حجم عملیات اجرایی صندوق بیمه را به یکباره چند برابر نمود.

ب - خسارت‌ها

شرایط جوی بسیار ناگوار در دوره زراعی ۷۱-۷۰ (پایان سال ۷۰ و نیمه اول سال ۷۱) و قوع سرمای بیش از حد و گسترده در قرب ۱۵ استان و جاری شدن سیل در مناطق شمال و جنوب کشور صندوق بیمه را با خسارات وسیع در حجم و ابعاد بیش از انتظار رویرو ساخت. در نتیجه به علت عدم تکافوی حق بیمه‌های دریافتی جبران این خسارات، صندوق بیمه برای اولین بار از دولت تقاضا نمود تا نسبت به تأمین مزاد خسارت‌ها به عنوان بیمه‌گران‌کایی عمل نماید.

جدول شماره ۴ بیانگر این واقعیت است که به جز سویا کلیه محصولات متحمل خسارات سنگین شده و نسبت خسارت‌ها حاکمی از چند برابر بودن غرامت‌ها در برابر حق بیمه‌های دریافتی است.

در این دوره صندوق بیمه به تجربیاتی دست یافت که طی سالهای فعالیت به علت محدودیت قبول ریسک و وجود شرایط مساعد طبیعی تازگی داشت.

در واقع آنچه در این دوره گذشت هشداری بود که سیاست‌گذاری صندوق بیمه در تعیین تعرفه‌ها و ایجاد ذخایر مطمئن را هدف قرار داد. این واقعیت که محصولی مثل برنج می‌تواند به یکباره نزدیک به ۲۲ برابر پیش‌بینی‌ها خسارت بیند و پرداخت غرامت برای جبران خسارت‌های وارد ۹ برابر گردد امری است که در مورد هر یک از موارد زیر پوشش بیمه محتمل بوده و چنین شرایط بحرانی می‌تواند تکرار گردد.

در جدول شماره ۶ سهم هر محصول در کل خسارات پرداختی مشخص شده است. گندم به علت سطح گستردگی آن در سراسر کشور از خطر پذیری بیشتری برخوردار است و به علت وجود شرایط طبیعی متغیر در استانها (گاهی تا ۴۸ - ۵۰ درجه تفاوت حرارت در دو استان کشور) با احتمال خسارت بیشتری رویرو است. در چنین شرایطی صندوق بیمه به ناچار برای مناطق تعرفه‌های متناسب با ضریب خسارت آنها باید محاسبه و اعلام نماید، که در دوره زراعی ۷۱ - ۷۰ با ۳ تعریفه عمل شد و اطلاعات و آمارهای لازم گردآوری شد تا در آینده بتوان با دقت بیشتر در سطوح کوچکتر هم که با واقعیت انطباق بیشتری داشته باشد تعرفه مناسب اعلام شود. تردیدی نیست که هرچه تعرفه‌ها، مناطق محدودتری را زیر پوشش داشته باشد به واقعیت نزدیک‌تر خواهد شد تا جایی که در شرایط ایده‌آل می‌توان از حقیمه افرادی گفتگو کرد. امری که فعلاً برای محصولات استراتژیک بیمه شده در کشور ما با قریب ۲۰ هزار بیمه‌گذار اگر محال نباشد کاری است که در صورت اجرا هزینه‌های عملیاتی آن چند برابر کل حقیمه‌های دریافتی خواهد بود. اجرای طرح بیمه بصورت افرادی نیازمند اطلاعاتی پیشرفته و مدون است که دقیقاً طراحی شده و از دیدگاه مالی دارای توجیه اقتصادی باشد.

نهایتاً ارقام ارائه شده در جداول، تصویری از فعالیت صندوق بیمه محصولات کشاورزی در سال زراعی ۷۰-۷۱ بدست می‌دهد. لکن آنچه هیچگاه در قالب اعداد قابل طرح نیست واقعیت‌های پنهان در پشت آمار و ارقام است که در مورد بیمه محصولات کاملاً حساس می‌باشد.

از زیابی خسارت‌ها در بدترین شرایط طبیعی و روحیه آسیب‌دیده کشاورز پس از حادثه که خود را در معرض از دادن حاصل رنج و زحمت یک ساله وسیله معاش می‌بیند کاری است که علاوه بر تخصص کارشناسی نیازمند آگاهی و بینش جامعه‌شناسی روستایی ارزیاب خسارت بوده و هر مورد ارزیابی را با مشکلات بسیار رویرو می‌سازد. علاوه بر آن پراکندگی قطعات کشاورزی در مناطق روستایی دور از دسترس و کوچک بودن مالکیت‌ها و واحدهای بهره‌برداری بر اینوه دشواریها می‌افزاید.

مطح بیمه شده و حق بیمه دریافتی در سال زراعی ۷۰ - ۷۱

جدول شماره یک

درآمد حق بیمه (ریال)	حق بیمه هر هکتار (ریال)	مطح بیمه شده (هکتار)	تعداد قرارداد	محصول
۲۹۳,۶۱۶,۰۰۰	۱۸۰۰	۱۶۲,۱۲۰	۳۳,۷۶۸	پنبه
۲۷۲,۷۹۰,۲۴۰	۱۷۴۰	۱۵۶,۷۷۶	۴۶,۱۹۶	چغندر قند
۶۲,۹۱۱,۲۰۰	۱۲۰۰	۵۲,۴۲۶	۱۸,۹۳۵	سویا
۱۰۱,۴۴۷,۸۸۰	۱۷۶۰-۱۹۰۰	۵۰,۴۳۶	۲۷,۷۰۹	برنج
۱,۹۱۲,۰۰۱,۰۰۰	۲۶۰۰	۷۳۵,۳۸۵	۹۲,۴۰۹	گندم
۲,۶۴۲,۷۶۶,۳۲۰		۱,۱۶۳,۱۴۳	۲۲۰,۰۱۷	جمع

جدول شماره ۲

ارزش بیمه شده و ضریب خسارت در سال زراعی ۷۰-۷۱

ضریب خسارت *	ارزش بیمه شده هزار ریال	میانگین مالکیت‌ها هکتار	محصول
۰/۹۴۹	۱۰۵,۷۳۴,۳۸۴	۳/۶	پنبه
۰/۲۷۴	۱۰۳,۵۴۲,۷۰۹/۲	۲/۶	چغندر قند
۰/۰۶۷	۲۲,۲۳۴,۶۷۸	۳/۴	سویا
۱/۲۹۵	۲۷,۷۱۸,۰۰۰	۱/۷	برنج
۲/۲۳۴	۳۰۵,۹۲۰,۱۶۰	۷/۹	گندم
	۵۶۶,۱۴۹,۹۳۱/۲		جمع

مطح خسارات را نسبت به ارزش بیمه شده نشان می‌دهد.

جدول شماره ۳

نرخ تغییرات قراردادها و درآمدها نسبت به سال زراعی ۷۰ - ۶۹

حق بیمه دریافتی٪	مطح بیمه شده ٪	تعداد قرارداد ٪	محصول
۸/۱	-۹/۹	-۲۹/۸	پنبه
-۲۷/۱	۱۳	-۵/۹	چغندر قند
-۴/۲	۳/۷	۵/۷	سویا
۲۲/۴	۲۷/۱	۳۱/۸	برنج
۷۵۷/۱	۳۶۱/۵	۳۴۷/۵	گندم

سطح خسارت دیده و خسارت پرداختی در سال زراعی ۷۱ - ۷۰

محصول	سطح خسارت دیده (مکتار)	خسارت پرداختی (به ریال)	نسبت خسارت (%)
پنبه	۱۶,۰۳۷	۱,۰۰۳,۲۵۵,۷۰۰	۲۴۱
چغندر قند	۶,۷۱۲	۲۸۴,۱۸۰,۴۷۰	۱۰۴
سویا	۴۸۳	۱۵,۰۵۱,۰۳۱	۲۴/۷
برنج	۸,۰۱۸	۳۵۹,۲۰۴,۹۴۴	۳۵۴
گندم	۷۳,۱۹۴	۶,۸۳۶,۵۷۶,۰۳۷	۳۵۷
جمع	۱۰۴,۹۴۴	۸,۴۹۸,۸۶۸,۶۸۲	

سطح خسارت پرداختی نسبت به حق بیمه های دریافتی Loss Ratio (%)

نرخ تغییرات سطح خسارت و خسارات پرداختی نسبت به سال زراعی ۶۹ - ۷۰ جدول شماره ۵

محصول	سطح خسارت دیده %	خسارات پرداختی %
پنبه	۵۳/۸	۲۲۸/۲
چغندر قند	۴۲/۴	۳۲/۶
سویا	-۱	-۵/۷
برنج	۲۱۹۰	۸۶۹/۴
گندم	۱۲۰۲	۱۶۷۷/۵

جدول شماره ۶

درصد سهم هر محصول در کل خسارات پرداختی

محصول	سال ۶۹ - ۷۰	سال ۷۰ - ۷۱
پنبه	۳۱/۸	۱۱/۸
چغندر قند	۲۲/۲	۲/۳
سویا	۱/۷	۰/۲
برنج	۴/۳	۴/۲
گندم	۴۰	۸۰/۴

جدول شماره ۷

درصد سهم هر محصول در کل درآمد حق بیمه ها

محصول	سال ۶۹ - ۷۰	سال ۷۰ - ۷۱
پنبه	۲۶/۷	۱۱/۲
چغندر قند	۲۶/۸	۱۰/۳
سویا	۶/۴	۲/۴
برنج	۸/۲	۳/۸
گندم	۲۱/۹	۷۲/۳

منابع:

- گزارش عملکرد سال ۷۰ - ۷۱ به مجمع عمومی صندوق بیمه

- گزارشات ادواری